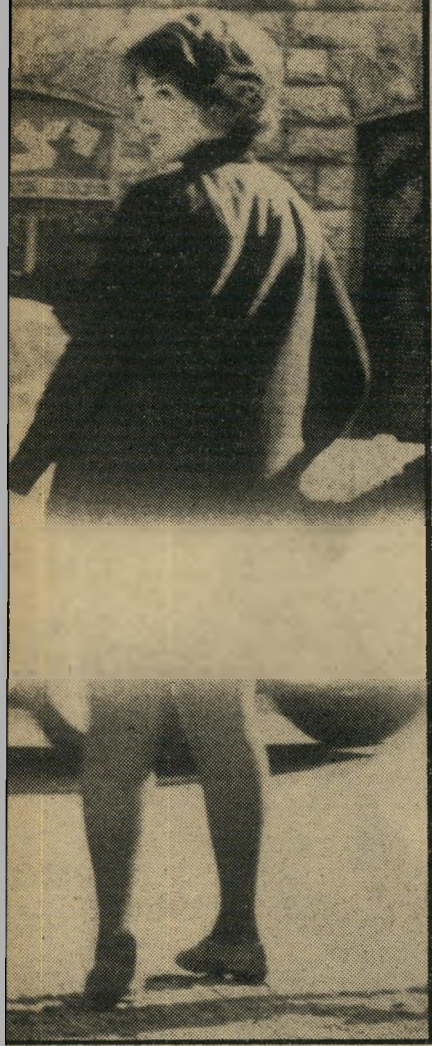

השכורה כפולה לחיים כפולים

דוחיה, כי סוף־סוף מצאה גבר כלבה. היא הרבתה לבלות בחברתו של קפלן, ואפילו היתה יוצאת בעקבותיו לאותם בתי הבראה, אליהם נהג לצאת לנופש עם בני ביתו.

לפני כשנה, בעת שקפלן שהה עם אשתו לאה בטיל בקניה, הוא התוודה בפניה על יחסיו הקרובים עם מזכירתו. כשחזרו הי שניים לארץ, ניסתה האשה להגן על חייה המשפחה שלה. היא אף נפגשה עם נחמה לשיחת־שינוע. תשובתה של נחמה היתה חד־משמעית: "יוסף הוא גבר חלומותי. לא אוותר עליו לעולם. לא איכפת לי מאף אחד."

באותו זמן כבר נמצאה נחמה בהליכי גירושין מבעלה, שהסתיימו לפני חצי שנה. היא קיוותה שאשתו של קפלן תשלים עם המציאות ותתן גט לבעלה, על מנת שהיא תוכל להפוך לאשתו החוקית של הפקיד הממלתי הבכיר.

אלא שלא קפלן סרבה לתת לבעלה גט. ואז החליט קפלן לנקוט בצעד קיצוני, כש־התברר לו כי מזכירתו הרתה לו. היא עזב את ביתו המרווח בשכונת רחביה, עבר להתגורר עם נחמה בדירה שכורה ברחוב סוקולוב בירושלים.

השערוריה הרומנטית הפכה לשיחת־היום במשרדי חברת יובל. בתקופה מסוימת הגיעו היחסים הפנימיים במשרדי החברה לידי כך, שיוסף קפלן נאלץ להעביר את מזכירתו הבלונדית לסניף החברה בתל־אביב. לפני כשלושה חודשים יצא קפלן לכנס של מבטחי ביטוח־ימי במונטה־קארלו. הוא עצמו נסע על חשבון יובל. אבל הוא לקח עימו לכנס זה גם את מזכירתו הפרטית. לדבריו, נסעה נחמה לאותו כנס בכרטיס ששלח לה קרוביה בפאריס. אפילו כך, יצ־טרכו רואי־החשבון של יובל לבדוק על־חשבון מי שהתה מזכירת המנהל במונטה־קארלו, ואם הוצאותיה לא נכללו במיסגרת הוצאותיו של המנהל.

★ ★ ★ נוער גדודות

במצב זה, בו עליו לשלם מזונות ל־אשתו וילדיו, ולקיים גם את מזכירתו העומדת ללדת לו ילד, נראה הפיתרון של מכירת יובל לולפסון כמתקבל ביותר על דעתו של המנהל.

תמיד צרות בגלל הופעתה המושכת וקס־מיה הנשים. היא הגיעה אל לישיבתו של קפלן אחרי שנאלצה לעזוב משרדים ממ־שלתיים אחרים, בגלל צרות־העין של חבריה לעבודה. כך, למשל, נהגה לספר בעצמה כיצד לא הסכים השר יוסף אלמוגי, כש־היה שר־השיכון, להחזיקה כמזכירה ב־לישיבתו, אחרי שאשתו, שיפרה, החליטה כי נחמה מסוכנת מדי בשבילה.

★ ★ ★ גבר חלומות

היחסים בין נחמה הלוי לבין יוסף קפלן לא נשארו מוגבלים לשעות ה־

המנהל יוסף קפלן, אחד הכוכבים העולים של משרד־האוצר, מנהל חברת הביטוח הממשלתית יובל, שהסתבך בפרשה רומנטית עם מזכירתו, אשר מסכנת את המשך הקאריירה שלו.

עבודה. בין השניים נקשרו קשרים ריגשיים, כפי שקורה לפעמים בין אנשים העובדים במחיצה אחת. ואפילו לשניהם יש משפחות. נחמה, אם לילדה בת 5, נהגה לספר לידי

מסתיר זאת בשיחות עם האנשים הקרובים לו. כי במיקרה זה, רבים הסיכויים שקפלן עצמו ימשיך לנהל את עסקי יובל, לאחר שתעבור לידי של ולפסון. אז תצפה לו גם משכורת שמנה, לא כשל פקיד ממשל־תי, שתאפשר לו לפתור את סבך בעיותיו האישיות.

כיצד שקע קפלן בבזבז הזה? כאיש הכשרת הנחיל לשעבר, נמוך ו־ממושקף, טיפס קפלן במהירות בצמרת פקידות משרד־האוצר, עד שמצא את עצמו, בגיל 31, מנהל חברה ממלכתית חשובה. לפני ארבע שנים בערך, קיבל לעבודה מזכירה יפהפיה, מהסוג הנדיר למדי במש־רדים ממשלתיים.

היתה זו נחמה הלוי, מי שהיתה בשמה הראשון נחמה ברגר ובשמה השני, לפני שהתגרשה מבעלה הראשון, נחמה אפרת. לנחמה, שהיתה נשואה למנשה הלוי, אז פקיד בקופת־התגמולים של עובדי המדינה וכיום סוכן חברת יצהר בירושלים, היו

האשה לאה קפלן, מורה בבית־ספר רושמי, אשתו של מנהל חברת יובל; מוכנה לקבלו חזרה למרחו שנשט אותה זה לא מכבר עם מזכירתו.

המזכירה נחמה לוי, מזכירתו של מנהל חברת הי ביטוח הממשלתית יובל, אשר הפכה לזו יות המאהבת שלו, הרה כיום ללדת לו.

אלא שהעניין המיוחד שגילה קפלן ב־מכירת החברה לולפסון הגיע גם לאוזניהם של אנשי צמרת משרד־האוצר. לפתע נטשו אותו חבריו מהפקידות הבכירה, כולל ה־חשב הכללי לשעבר דב בן־דור, שבחסותו ובמשרדו התפתחה הקאריירה של קפלן. נר־אה שמשרד־האוצר אינו מעוניין בשערוריה נוספת, אפילו אם כשרונותיו של קפלן כי כלכלן וכמנהל חברת־ביטוח אינם מוסלים בספק.

משום כך, התלחשו בחוגים פיננסיים, תיפול כנראה ההכרעה למכור את יובל ל־חברת ההשקעות כלל. מכירה כזאת עלולה לסכן את קפלן. הוא אומנם יוכל להמשיך להיות פקיד ממשלתי, אך קשה יהיה לו לפרנס שתי משפחות במשכורת של פקיד כזה.

היחידה שמוכנה עדיין לסייע לו היא דווקא האשה שנשט, לאה קפלן, העובדת כמורה. "אני מוכנה לעזור לו", אמרה ל־ידידה במבוכה ובצער, "ראני אעשה הכל כדי להוציאו מהבזבז. הוא נועד לדברים גדולים הרבה יותר."

יחסים מרחבים

על

גלי הנפט

האם שוהה המדיניות הסובייטית במרחב על גלים של נפט?

עד כה נתנו מיטב החוקרים המערביים תשובה שלילית על שאלה זו. דעתם: הסוב־ייטים אינם מעוניינים בנפט הערבי.

ברית־המועצות וגרורותיה מייצרות כי 330 מיליון טון נפט לשנה — וזה מספק את כל צרכיהן. אין הן יכולות לעכל נפט נוסף.

אילו השתלטה ברית־המועצות על הנפט הערבי, היתה נאלצת לייצא אותו לאותם השחקים המערביים הקולטים אותו כיום. (המשך בעמוד 18)

• התפוקה העולמית בשנת 1967: 1,750 מיליון טון.

עתונות

מקום

בצמרת

זאב פרקש רצה להיות עיתונאי; תחת זאת נאלץ ללמוד את מיקצוע הנגרות. עוד כשהיה ילד בכפר הקטן אדוני שליד בודא־פשט, נהג להוציא עיתונים, כתובים בעט על העתקי־פחם, שהופצו בין הספר, הסני דלר ומקומות ריכוז אחרים של הכפר. לפ־עמים היו הידיעות בעיתון, שהוציא הילד בגן ה־12, מקדימות את העיתון היומי ש־הגיע מבודא־פשט בכמה שעות.

בציור היה זאב פרקש גרוע. כל ה־ציורים יצאו לו עקומים. לאחר שסיים את לימודיו בגימנסיה ב־1940, ידע שכמו כל היהודים באותה תקופה, לא יוכל לעסוק במיקצוע שאינו תלוי במלאכת־כפיים. לכן הלך ללמוד נגרות. אבל ההונגרים גייסו אותו, כמו את מרבית היהודים בהונגריה, למחנה של עבודת־כפייה. שם החל זאב

לצייר באופן קבוע קאריקטורות על נוש־אים אקטואליים מהווי המחנה.

במחנה־הכפייה שימשו ציוריו של זאב מקור של שעשוע וסיפקו הזדמנות לחזק לא רק לעובדים, אלא גם לממונים עליהם, ולפקיד־המחנה, ששימש נושא עיקרי ל־קאריקטורות. בתום המלחמה הפך זאב פרקש לקאריקטוריסט מיקצועי. אבל כש־עלה ארצה ב־1947, וניסה למצוא את פרי נסתו כקאריקטוריסט מיקצועי — נכשל. עורכו הראשון של מעריב, הד"ר עזריאל קרליבך, נתן לו הזדמנות לצייר קאריק־טורה יומית בעיתונו, עוד לפני שקריאל (דוש) גרדוש, עשה זאת. זאב לא החזיק מעמד, נכשל בתפקידו. הוא המשיך לצייר אילוסטרציות לעיתונות, פורטרטים, וי־שומים מהצגות תיאטרון. הקאריקטורות שלו פורסמו בעיקר בעיתונים לועזיים.

"שם רע לזאבים". היום נמנה זאב על הקאריקטוריסטים הטובים במדינה, אם לא הטוב שבהם. הקאריקטורות היומיות והשבועיות שלו בהארץ עומדות על רמה